

До 200-річчя від дня народження Т.Г.Шевченка Як писав Тарас...

Шевченко розповідав мені, що (готуючись до написання поеми “Єретик”) прочитав про гуситів та епоху, що їм передувала, усі джерела, які тільки можна було дістати, а щоб не погрішити проти народності, не залишав у спокої жодного чеха, котрий зустрічався йому в Києві або в інших місцях, розпитуючи в них про топографічні та етнографічні подробиці.

Вважаю своїм обов’язком нагадати про одну обставину, яка висвітлює з надзвичайно важливого боку особистість Шевченка. Надрукований був його російський вірш “Тризна”. Він знайшов його в мене і засміявся своїм симпатичним сміхом.

- Ти читав? – спитав він і на мою ствердну відповідь додав: - От треба було вискочить, як Пилип з конопель. Чому не писати, коли сверблять руки, а друкувати не годилось.

- Кажучи правду, ти краще пишеш по-нашому.

- От спасибі! А дехто хотів одурить мене, зачепить, знаєш, авторське самолюбіє, так я ж і сам бачу. Швець знай своє шевство, а в кравецтво не мішайся, - додав він з усмішкою.

Кинувши книгу, він улігся на ліжко.

- Нехай йому цур! Ось сядь лишень і розкажи мені про Кавказ і про черкесів.

Довго ми розмовляли про горців; його все цікавило, він розпитував про найменші подробиці тамтешнього побуту. Потім ми мріяли про подорож по Дніпру дубом на Запоріжжя, потім до Лиману пошукати залишків старовини, що зникають вже для дослідників, а що в обох нас не вистачало коштів, то ми й відклали це до кращого часу.

О.С.Афанасьєв-Чужбинський,
письменник, етнограф

український